

Recensie Julidans

Julidans toont hoe nieuwe rituelen ons kunnen verbinden

De dansvoorstelling Encantado van de Braziliaanse choreografe Lia Rodrigues, te zien tijdens Julidans. Beeld Julidans

Julidans is hét voorhoedefestival voor hedendaagse dans. Recensent Sander Hiskemuller pikt de trends van dit jaar eruit en bespreekt zes producties.

Sander Hiskemuller 18 juli 2022, 21:11

Encantado ★★★★★

De meer dan honderd dekens die op het podium in *Encantado* zijn uitgerold, kocht de Braziliaanse choreografe Lia Rodrigues op een markt in Rio de Janeiro. Van die synthetische flutgevalletjes die je ook bij de Action vindt, met bontgekleurde prints van bloemen, tijgers, panters, zebra's.

Terwijl repeterende Braziliaanse beats zich als een oorworm op je hersenschors etsen, winden de performers de dekens om hun naakte lichamen en veranderen ze voor je ogen in vreemdsoortige junglewezens, zeemeerminnen of met de heupen zwaaiende marktkoopvrouwen.

Het woord *encantado* staat voor verwondering, maar verwijst ook naar magische wezens in Afro-Amerikaanse culturen die landschappen doorkruisen om te transformeren op heilige locaties. Het theater is wellicht zo'n plek, toonde Rodrigues, om het verloren gevoel van verwondering en magie terug te eisen en te benadrukken dat de verbinding met de wereld én met elkaar opnieuw moet – en dus ook kan – worden gelegd.

Reaching ★★★★★

Het was een terugkerend thema dit jaar bij Julidans: het belang van sociale cohesie om iets aan de deplorabele staat van de wereld te doen. De vraag of nieuwe rituelen daarvoor een ingang kunnen zijn, kwam opmerkelijk vaak naar voren.

Zo enceneerde de jonge Italiaanse maker Michele Rizzo in het Stedelijk Museum een *rave* (party), waarin de individuele energie en overgave van een bonte stoet jonge performers met grote choreografische precisie werd samengeballd tot één grote collectieve elektrificerende ervaring.

Sacrificing while lost in salted earth ★★

Hooman Sharifi zocht naar de plek van het offer in hedendaagse samenlevingen. De in Zweden werkende Iraanse choreograaf putte inspiratie uit het rituele lenteoffer van *Le Sacre du Printemps*, en werkte samen met Iraanse dansers en musici die in eigen land hun vak niet mogen beoefenen. Maar waar jonge hond Rizzo erin slaagde een gezamenlijke energie te creëren, verzandde Sharifi in goedbedoelde maar navelstaarderige dansexpressie.

The Market ★★★

Nog zo'n jonge hond die de wereld wel even een poepie zal laten ruiken is de Braziliaanse Fernando Belfiore. Een dramaturgisch *trainwreck* was zijn *The Market* over sociale ongelijkheid door kapitalisme. Maar wél een dat bekliffde, vanwege de hypervisuele en heerlijk ridicule genderbender-discoshow, waarin een ter plekke gecreëerd schilderij (spuitende piemels en Nike-logo's) onder het publiek werd geveild en daarna op Lady Gaga's *Rain on me* in stukken ging.

Dat tekende de algehele sfeer wel zo'n beetje: een bonte avond met zowel speed als lsd in de vruchtenbowl vermengd.

Gingko ★★

Zulke speelsheid ontbrak in Nicole Beutlers *Gingko or: 56 million years ago there were palm trees on the north pole*. Beutler, die meestal tovert met theatrale middelen, bereikte ergernis over haar, weliswaar urgente, boodschap: dat de wereld door eigen toedoen ten onder gaat.

Talrijk waren de clichés. De afval op het podium, tot skyline opgetast. Een persoonlijk verhaal, inclusief traan, van een performer over de ontomomen toekomst van haar kind. Mozarts *Requiem*, gezongen door operakoor Consensus Vocalis. Het sprankje hoop in het slotbeeld: een groen twijgje eenzaam bovenop het vullis. Hoe kan een doorgaans ijzersterke theatermaker haar publiek zo onderschatten?

Yishun is burning ★★★★★

De meest tot de verbeelding sprekende voorstelling kwam deels live gestreamd vanuit een geluidsstudio in Singapore. In *Yishun is burning* werd traditionele Maleisische muziek meer dan tienduizend kilometer verderop bewerkt tot elektronische muziek, en op schermen geprojecteerd in theater Bellevue.

Werelden kwamen samen, niet in de laatste plaats in het genderfluïde lijf van de op de dansvloer aanwezige Thais-Franse voguedanser Amazon Sun, die een duet aanging met zijn geprojecteerde avatar als hindoeëgod.

Choreograaf Choy Ka Fai zocht voor de productie naar transcendente extase, en kwam uit bij een sjamanistisch festival in Yishun, een voorstad van Singapore. Een van de weinige vrijplaatsen in het extreem gecontroleerde stadsstaatje.

Helemaal geweldig, die explosie van rituele vervoering in alle kleuren van de regenboog. Performer Amazon Sun dartelde er zo'n beetje tussendoor en gaf een paar dramatische *dead drops* – een dansmove uit de *voguing* – ten beste. In Bellevue maakte een stelletje voguers uit de lokale clubscene ondertussen hun opwachting. En toen zagen we hoe goden en mensen, voguers en sjamanen door dans werden samengebracht.

Lees ook:

Holland Festival brengt uitbundige hommage aan bijna 90-jarige Hans van Manen

Wanneer de belangrijkste choreograaf die Nederland heeft voortgebracht 90 jaar wordt, zet je hem glorieus in het zometje. Niet met één lullig galavorstellinkje, maar met een heel festival.

Ochtend nieuwsbrief

Schrijf u in en ontvang iedere ochtend een overzicht met de belangrijkste stukken uit de krant.

cultuur&media

Net binnen

MEER >

Liveblog Oorlog in Oekraïne
Oud-DNB-baas Wellink weg als commissaris bij Chinese bank

Verenigde Staten

Witte Huis: President Biden besmet met het coronavirus

Het Kanaal

Inspectie kraakt de Britse omgang met bootmigranten

Inflatiebeleid

Voor het eerst sinds 2011 verhoogt de Europese Centrale Bank de rente

WK Atletiek Caster Semenya

Voor Semenya voelt mee mogen doen al als een zegen

Recensie Afscheidsconcert

Willeke Alberti zegt adieu in majeur, in een gouden glitterjurk

Recensieoverzicht Films en series

Vakantievrienden uit de hel en leven met iemand die bipolar is

Best gelezen

MEER >

1 **Aanvaring tussen boten bij Erasmusbrug: alle zes opvarenden watertaxi...**

2 **Willeke Alberti zegt adieu in majeur, in een gouden glitterjurk**

Boekrecensie Geschiedenis

Hoe Russische émigrés probeerden te aarden in Parijs (al vond Lenin het er smerig en lawaaiig)

MEER CULTUUR&MEDIA ▾

Wilt u iets delen met Trouw?

Tip hier onze journalisten

Algemeen

Over ons
Contact met Trouw
Mijn account
Privacystatement
Abonnementsvoorwaarden
Adverteren
Gebruiksvoorwaarden
Cookiebeleid
Cookie-instellingen
Auteursrecht
Colofon

Service

Klantenservice
Mijn account
Vakantieservice
Adverteren
Losse verkoop

Meer Trouw

Abonneren
Nieuwsbriev
Digitale krant
Webwinkel
RSS-feeds
Facebook
Twitter
Android apps
iOS apps

Navigeer

Columnisten
Recensies
Archief

